

Žijeme svůj život nespoutaně a s vášní, anebo závislí na délce provazu?

Rok koně může vypadat pro každého jinak. Někdo se projeví jako nespoutaný divoký hřebec, jiný sice divoký, ale poslušný, další klapky na očích a táhne vůz, kam se mu řekne, nebo jako klisna starající se o potomstvo, sice s vášní v těle, ale omezená ohradou. Tak je to i s námi lidmi. Je jen na nás, jaký program jsme si uložili do svého vědomí.

text: František Kouba foto: Shutterstock.com

Uplynul už rok, kdy jsem naposledy psal do Nové Regeny, jejímž stránkám jsem svěřil své myšlenky, pocity a přání, o které jsem se chtěl podělit s ostatními.

Časopis od té doby nabral na kvalitě a sám si v něm rád počtu. Času je sice málo, ale je to jako droga, která vytváří závislost. Čtení je vášní i radostí a tak večer, kdy vyprovodíme posledního klienta a polechtáme chutové pohárky nějakou tou dobrotou k večeri, přichází čas, kdy můžeme obohatit svou duši o další vědění a zážitky od lidí, kteří svěřili svůj pohled na svět a dění v něm svým knihám.

Zatímco v posteli nahlas pročítám řádky, vedle mne sedící partnerka pleťte sveztr, pozorně naslouchá a častokrát i řekne svůj názor na právě přečtené.

Knihy jsou velkou inspirací, oblaží srdce a nutí člověka přemýšlet. Naprostá většina čtenářů se ztotožní s kladnou postavou děje, či s myšlenkou, a tím ve svém srdci vytváří pocit štěstí a euforie, což vede k touze prožívat podobně i v každodenním životě. Témata, o kterých si čteme, se nechají rozebírat ještě řadu dní po přečtení.

Kdybychom měli televizi, asi by nebylo o čem mluvit. Bezduché seriály a filmy, po kterých vždy znovu musíte vymalovat obývací celý postříkaný od krve, politické dění, kde nevíte, který politik je více zkorumpovaný než druhý a reklamy, ze kterých musí být každému zle. Potom jdete spát a celou noc se vám o těch hrůzách zdá. Ráno máte vstát odpočatí a plni optimismu jít do práce, kde se po vás chce, abyste odváděli ty nejlepší výkony za mzdu,

kteou nám šéfové a zákonodárci tak „učesou“, že je hanba o tom mluvit. Žijeme ve světě, kde někteří jedinci nic netvoří, ale bohatnou ze všech nejvíce. Jejich filozofie je osobní prospěch i za cenu škody celému společenství, uprostřed něhož žijí. Jsou vědem v těle každého národa.

„Kdo nepozná, kde dobro a kde zlo je ukryto, netouží poučit se z dřívějších skutků zas a zase a vždycky všude dbá jen o svoje kořyto, i když nemá štětiny, je p....!“

Už si nepamatuji, kde jsem tyto verše opsal, ale zdá se, že jsou stále aktuální!

Chci říci, že sledováním negací a zároveň jejich prožíváním tvoříme energie, které negativně ovlivňují nás i naše okolí.

Myšlenky jsou živoucí svazky energie. Převážná většina lidí se nadstatou svého myšlení nepozastavuje, ale kvalita myšlení je zásadní pro kvalitu života samého.

Negativní myšlenka je jako embryo. Při vzniku je docela maličká, ale když jí věnujeme pozornost, může vyrůst do obřích rozměrů. Negace pak prostupují celým tělem a ovlivňují naše zdraví a další myšlení. Je to past, jako černá díra, ze které nemusí být úniku!

Podle zákonů přírody je naše mysl schopna v jediném okamžiku zpra-

covat pouze jednou myšlenku. Proto vždy, když přijde negativní, můžeme ji vytěsnit myšlenkou pozitivní. Nechá se to naučit!

Slabá mysl plodí slabé činy. Silná a disciplinovaná mysl, na které je třeba každodenním cvičením pracovat, dokáže zázraky.

Negativní informace, které se na nás valí ze všech stran, tu jsou proto, aby v našich myslích nebyl prostor pro pozitivní myšlení.

Výsledkem je snižování energetického potenciálu každého jedince, který pak žije ve strachu a stresu, což vede k nemocem. Tak se člověk stává slabým na těle i na duchu. Stane se lehce ovladatelným, bez vlastního názoru, což je záměrem mocných, vládnoucích tomuto světu. Bude jíst a užívat to, co mu radí reklama a přísluhovači zko-

rumpovaných farmaceutických firem. Svět je plný hrabivců a lidí, kteří se starají jen o své zájmy. Takže ti vzácní lidé, kteří nesobecky slouží druhým, pak mají neobyčejný úspěch, neboť jsou téměř bez konkurence.

Pokud chceme žít v lepším světě, musíme začít každý u sebe, ve své rodině. Každá cesta začíná prvním krůčkem. Děti jsou otiskem toho, co vnášíme do jejich výchovy. Je třeba rozvíjet talenty každého jedince tak, aby se „našel“ na své životní cestě a stal se tak tvořivým a radostným člověkem.

Goethe řekl, že nás utváří a modeluje to, co máme rádi. Člověk, který našel svou životní cestu, kde může uplatnit své talenty, které budou prospěšné ostatním, žije v radostném tvoření, přinášejícím do jeho života lásku a harmonii.

Mnoho lidí žije v bludném kruhu myšlenek, že něco v životě udělali špatně a neustále se z toho obviňují, nebo jsou za svou chybu obviňováni svým partnerem, dětmi, rodiči, atd. . .

Každý jsme chybující. Však poučení ze svých chyb stoupáme po duchovních stupních výše.

Pokud opakujeme stále stejné chyby, nic jsme nepochopili a budeme v hloubi duše trpět výčitkami svými i těch druhých.

Jestliže děláme to, v co opravdu věříme, nacházíme ve své činnosti radost a uspokojení, které potom přenášíme i na své okolí. To je život, který stojí za to žít.

Jen člověk, který zvládá svou mysl, svého ducha a pečuje o své tělo, je

schopen vést ostatní k vyšším principům a cílům.

Vždy se snažme obklopit šťastnými a úspěšnými lidmi, ke kterým cítíme úctu. Budou přenášet své pozitivní vlastnosti i do naší mysli a tak se časem stanou i naší přirozeností.

Nikdy není pozdě začít znovu, po předešlé prohře. Je třeba si dát jasný cíl, kam jít a čeho dosáhnout, i když nemusí být vždy jasno od samého začátku.

Ze své životní poutě můžu říci, že jsem začínal mnohokrát od píky. Vystřídal jsem mnoho profesí, než jsem našel tu pravou, která mne naplňuje a dává smysl a radost mému životu i životu lidí, se kterými se setkávám.

Myslím, že není ostudou střídat zaměstnání, protože se hledáte. Ostudou je, když se v práci cítíte mizerně a nepokusíte se ji nějak vylepšit, nebo si najít jinou.

Pokud chcete prožít život v zdraví, je nejdůležitější součástí jeho smysluplná radostně tvořivá podstata. Zdraví a štěstí nezáleží na tom, co se děje okolo nás, ale na našich pocitech a emocích, které při řešení situací vznikají.

Malý příklad: Přijde pacient s bolestmi břicha k lékaři a ten mu po absolvovaném maratónu vyšetření, s dramatickým výrazem ve tváři sdělí: „Máte rakovinu žaludku. Měl byste si vypořádat majetkové záležitosti, protože moc naděje na uzdravení nemáte! Můžeme zkusit chemoterapii a trochu ten konec oddálíme.“

Nebo jak by vypadal takový přístup: „Máte trochu těžší onemocnění, ale máme velký počet uzdravených

pacientů se stejnou nebo podobnou diagnózou. Nebo uděláme to a to a pokud budete spolupracovat je tu velká naděje na úplné vyléčení.“

V obou případech jde o informaci, která je pro pacienta životně důležitá. V prvním případě emoce vybičují nadledvinky tak, že se do krve vyloučí velké množství adrenalinu, který je pro tělo vysoce toxický, což přetíží játra, která mají na starosti proti rakovinovou imunitu.

Člověku se do podvědomí uloží výraz lékaře, který jasně říká „to je konečná“ a v uších stále zní věta „moc naděje na uzdravení nemáte.“ Je to jako gramofonová deska, která se zasekla a člověku se tato scéna odvíjí stále dokola. S narůstajícím strachem ze smrti vzrůstá i další vyplavování adrenalinu, což vede k naprostému vyčerpání organismu a dotýčný nakonec opravdu umírá, přesně podle „scénáře“ dotyčného lékaře.

Ve druhém případě přijde pacient domů, poradí se s partnerem, koukne do chytrých knih, na internet a bude dělat vše, aby našel možnosti a naději, jak se z nemoci dostat. Samozřejmě ten scénář může vypadat i jinak.

V našem Detoxikačním centru, ať už je klient jakkoliv nemocný, se mu dostane vždy tolik povzbuzení a motivace, kolik je třeba, aby na svém vyléčení měl chuť spolupracovat. Bohužel mnozí z nich přijdou až po absolvování maratónu tzv. „léčby“ chemoterapií či ozařováním, v naprosto zoufalém jak fyzickém, tak psychickém stavu.

Ne vždy je vše tak jasné. Někdy je to partner nebo někdo jiný z rodiny, kdo nedovolí přírodní léčbu, není ochoten investovat ani čas, ani peníze, natož svoji pomoc, a naopak psychicky deptá nemocného tak, že nakonec své nemoci podlehne.

Vždy však největší podíl na žití či umírání mají emoce, které vyprodukuje naše mysl na základě vnějších podnětů. Naše srdce je tím nejdůležitějším filtrem, přes který by měly procházet všechny myšlenky a emoce.

Proto žijme svůj život v lásce a radosti, což jsou emoce, které vytvářejí ty nejvyšší vibrace, které nás chrání proti všem nemocem.

Krásné a sluníčkové
jarní dny přeje
František Kouba.

▼ INZERCE

Firma MERCURY představuje

- 1. Bohatý flavonoidový komplex - silný antioxidant - MATUZALEM®**
- 2. Amazonský zázrak, divoce rostoucí Graviola - ve formě účinné tinktury**
- 3. Originální sviští mast Röck - blahodárná úleva při přetížení svalů a kloubů**

Více informací o produktech naleznete na naší stránce
www.naturalinfo.cz
tel.: +421-48-412 37 57, email: info@tepperwein.sk
MERCURY, spol. s r.o., Banská Bystrica